

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/24/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4326010033
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4326010033.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Ľubomíry Podmaníkovej a Mgr. Alexandry Osadskej, v trestnej veci odsúdeného A. B., pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a/, písmeno g/, odsek 2 písmeno b/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 11.02.2026, sp. zn. 2Nt/2/2026, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 10. marca 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) zamietol podľa § 9 odsek 1, odsek 2, odsek 4 písmeno a/ zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) na zmenu spôsobu výkonu trestov odňatia slobody z ústavu na výkon trestov so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, ktoré mu boli uložené vo výmere tri roky trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/8/2024 zo dňa 07.03.2024, právoplatným dňa 07.03.2024, vo výmere osem mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/122/2022 zo dňa 12.08.2022, právoplatným dňa 12.08.2022, v spojení s uznesením Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/122/2022 zo dňa 02.12.2024, právoplatným dňa 02.12.2024 o neosvedčení v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a vo výmere osem mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 23T/41/2023 zo dňa 29.05.2024, právoplatným dňa 29.05.2024, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 23T/41/2023 zo dňa 06.09.2024, právoplatným dňa 06.09.2024.

Súd I. stupňa rozhodnutie odôvodnil tým, že po dokazovaní vykonanom na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že zákonné podmienky na rozhodnutie o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia neboli splnené. Z hodnotenia odsúdeného ústavom na výkon trestu totiž nevyplynuli skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné prijať záver o významnejšej aktivite odsúdeného pri plnení programu zaobchádzania. Súd I. stupňa podčiarkol, že u odsúdeného sa, napriek dvom udeleným pochvalám, podarilo dosiahnuť iba čiastočné pozitívne zmeny v jeho hodnotovej orientácii a že tento si nevytvoril podmienky na preradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože jeho správanie nebolo vždy na požadovanej úrovni a program zaobchádzania odsúdený plní iba čiastočne. Súd I. stupňa upriamil pozornosť aj na to, že odsúdený sa, podľa odpisu registra trestov, dostal päťkrát do rozporu so zákonom, opakovane páchal majetkovú trestnú činnosť, v troch prípadoch mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, v dvoch prípadoch mu bol uložený podmienený trest, pričom v jednom prípade mu bol nariadený výkon trestu odňatia slobody, ktorý vykonal, čo nepoukazuje na jeho kritický postoj k páchaniu trestnej činnosti. Záverom súd I. stupňa prezentoval názor, že ani predchádzajúca niekoľkonásobná izolácia odsúdeného od spoločnosti, spočívajúca vo výkone trestu v ústave so stredným stupňom stráženia, nemala doposiaľ na odsúdeného dostatočný preventívny a výchovný účinok, a preto výchovný vplyv nepodmienečného trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia, nebolo namieste meniť. Súd I. stupňa

upozornil aj na to, že odsúdený má aktuálne nariadené tri nepodmienečné tresty odňatia slobody, všetky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. S argumentáciou odsúdeného spočívajúcej v tom, že tento by chcel byť bližšie ku svojej rodine, sa súd I. stupňa sa vysporiadal tak, že vzhľadom na všetky súdom I. stupňa už rozvedené dôvody, táto nebola dostatočná pre vyhovieenie jeho návrhu.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal odsúdený sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil.

Krajský súd v Nitre, ako súd nadriadený, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 ods. 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 9 odsek 2 zák. č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o výkone trestu“), ak odsúdený zaradený do ústavu s vyšším stupňom stráženia plní program zaobchádzania, môže mu súd zmeniť spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s nižším stupňom stráženia; to neplatí pre odsúdeného na doživotný trest.

Podľa § 9 odsek 4 písm. a/ zákona o výkone trestu, o zmene spôsobu výkonu trestu preradením do iného stupňa stráženia rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu alebo odsúdeného alebo aj bez takéhoto návrhu. Odsúdený môže podať návrh o zmenu spôsobu výkonu trestu preradením len do ústavu s nižším stupňom stráženia po vykonaní tretiny trestu, ak bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 9 odsek 5 zákona o výkone trestu odsúdený môže podať návrh podľa odseku 4 najskôr po uplynutí šiestich mesiacov od začiatku výkonu trestu; ak bol odsúdenému uložený trest kratší ako šesť mesiacov, po plynutí troch mesiacov.

Podľa § 15 odsek 3 zákona o výkone trestu program zaobchádzania je súhrn aktivít zameraných na rozvoj osobnosti odsúdeného, jeho primerané správanie a hodnotovú orientáciu v súlade s právami a povinnosťami ustanovenými v tomto zákone a v iných všeobecne záväzných právnych predpisoch.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa, po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí a po výsluchu odsúdeného, rozhodol zákonne a správne, keď nevyhoviel návrhu odsúdeného na zmenu spôsobu výkonu trestu a odsúdeného na ďalší výkon trestu odňatia slobody nepreradil z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Nadriadený súd v rámci tejto svojej prieskumnej povinnosti zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu I. stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom bol záver o tom, že odsúdený nesplnil materiálnu podmienku (plnenie programu zaobchádzania, správanie na požadovanej úrovni), na základe ktorej by bolo možné u odsúdeného zvažovať jeho preradenie do ústavu s nižším stupňom stráženia, boli opodstatnené, a to z tých istých dôvodov vyplývajúcich z odôvodnenia napadnutého uznesenia, ktoré zodpovedá ustanoveniu § 176 odsek 2 Trestného poriadku, na ktoré nadriadený súd ako na správne a úplné preto iba poukazuje a s nimi sa stotožňuje.

Sťažnostný súd zároveň tiež skonštatoval, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody od 14.11.2023, so započítaním väzby od 12.11.2023 do 7.3.2024, na základe trestu vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/8/2024 zo dňa 07.03.2024, právoplatným dňa 07.03.2024, trestu vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/122/2022 zo dňa 12.08.2022, právoplatným dňa 12.08.2022, v spojení s uznesením Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/122/2022 zo dňa 02.12.2024, právoplatným dňa 02.12.2024 o neosvedčení v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia, trestu vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 23T/41/2023 zo dňa 29.05.2024, právoplatným dňa 29.05.2024, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 23T/41/2023 zo dňa 06.09.2024. Nadriadený súd zistil aj to, že odsúdený splnil formálnu podmienku uvedenú v § 9 ods. 5 zákona o výkone trestu na jeho preradenie dňa 2.10.2024.

Uvedené ale neznamená, že návrhu odsúdeného na jeho preradenie možno automaticky vyhovieť. Krajský súd poukázal zároveň na to, že predpokladaný koniec výkonu týchto trestov má odsúdený dňa 12.11.2027 a nárok na podmienené prepustenie mu vznikol dňa 12.1.2026.

Nadriadený súd sa stotožnil so záverom súdu I. stupňa, že odsúdený neplní v plnej miere vo výkone trestu program zaobchádzania, že jeho správanie nebolo vždy na požadovanej úrovni, napríklad bezdôvodne vyhlásil hladovku, fajčil na nepovolenom mieste a počas výdaja večere sa snažil opakovane prebrať stravu. Keďže náprava sa u odsúdeného dosiahla intervenciou personálu, odsúdený nebol disciplinárne postihnutý. Podľa názoru sťažnostného súdu, však ani toto a ani dve pochvaly udelené odsúdenému v roku 2025 za vzorné plnenie pracovných úloh, nebolo možné považovať za dosiahnutie úplnej pozitívnej zmeny v správaní odsúdeného. Nadriadený súd v tomto kontexte odkazuje, že odsúdený si vytvoril podmienky na udelenie disciplinárnych odmien až po takmer dvoch rokoch od obmedzenia mu osobnej slobody, na odsúdeného sa pôsobí stále v diferenciacnej skupine „B“, čo znamená, že zaobchádzanie s ním sa stále musí zameriavať na jeho osobnostné rezervy, že odsúdený bol päťkrát súdne riešený, zakaždým za majetkovú trestnú činnosť a v podstate v štyroch prípadoch si trest musel vykonávať v podmienkach izolácie v ústave na výkon trestu odňatia slobody a že v rokoch 2022-2023 bol trikrát postihnutý za priestupky proti majetku, naposledy dňa 14.10.2023, teda krátko pred jeho vzatím do väzby. Toto všetko v súhrne so správaním odsúdeného vo výkone trestu potvrdzuje záver, že u odsúdeného sa aktuálne nedá predpokladať jeho schopnosť viesť riadny život a že by u neho doteraz došlo k stabilnému, k presvedčivému a k úplnému zlepšeniu správania vo výkone trestu. Tieto skutočnosti nemohli vyvrátiť ani o odsúdenom pozitívne faktory zistené ústavom, že odsúdený v súčasnosti rešpektuje pokyny a príkazy príslušníkov, že nevyvoláva konfliktné situácie, že si vo svojich veciach udržiava poriadok a že o kultúrno - osvetové aktivity prejavil záujem, pretože uvedené ešte neznamená, že program zaobchádzania bol u odsúdeného dovŕšený.

V danom prípade odsúdeného návrh na zmenu spôsobu výkonu trestu bol postavený v podstate len na požiadavke prezentovanej na verejnom zasadnutí, že by chcel byť bližšie k svojmu domovu, lebo doteraz nemal žiadnu návštevu, čo podľa nadriadeného súdu, nemožno považovať za relevantný dôvod podľa § 9 ods. 2 zák. o výkone trestu odňatia slobody na jeho za zaradenie do menej prísneho režimu zaobchádzania. Záverom nadriadený súd ešte dodal, že hodnotenie osobnosti odsúdeného sa v konaní o preradení do iného stupňa stráženia realizuje prostredníctvom jeho správania vo výkone trestu a dodržiavania ústavného poriadku a plnenia povinností. Práve problémové správanie odsúdeného, hoc už rok staré tak, ako na to upriamil pozornosť odsúdený na verejnom zasadnutí, negatívne stanovisko ústavu k preradeniu odsúdeného do ústavu s nižším stupňom stráženia a vyjadrenia jeho vedenia predstavujú zákonný a objektivizovaný spôsob zisťovania týchto skutočností a nemožno ich nahradiť subjektívnym hodnotením odsúdeného o vlastnom správaní, že sa jeho správanie zlepšilo. Nemenej významné pri nevyhovení návrhu odsúdeného bolo aj zistenie krajského súdu, že Okresný súd Levice v konaní pod sp. zn. 4Nt/60/2024 dňa 12.7.2024 určil odsúdenému spoločný spôsob výkonu postupne uložených trestov, ktoré mu boli uložené trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 3T/8/2024 na tri roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 23T/41/2023 na jeden rok so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, v ústave so stredným stupňom stráženia.

Za tejto situácie nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa vyhodnotil skutkový stav komplexne a v súlade so zákonom a na základe uvedeného dospel k záveru, že súd I. stupňa správne zistil skutkový stav, jeho rozhodnutie je vecne správne a zákonné a neboli zistené také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali jeho zmenu alebo zrušenie.

Sťažnosť odsúdeného preto krajský súd podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.